

सबसे 'तेज' ग्लोबल महातेज...!

ग्लोबल महातेज

<https://epaper.globalmahatej.com/>

▲ वर्ष १ ले ▲ अंक : १५८ ▲ शनिवार, दि. २८ फेब्रुवारी २०२६ ▲ पाने : ४

▲ अमळनेर ▲ किंमत : ३ रुपये Email - globalmahatej@gmail.com

श्री. पवन चौधरी
हॉटेल संजय

श्री. विजय जैन
व्यापारी

श्री. मनिष जोग
पत्रकार -

डॉ. श्री. अनुल चौधरी
आयुर्वेद तज्ञ

दिनविशेष २८ फेब्रुवारी

- डॉ. सी. व्ही. रमन यांच्या भौतिकशास्त्रातील शोधाला रमन इफेक्ट असे नाव देण्यात आले. हा दिवस 'राष्ट्रीय विज्ञान दिन' म्हणून साजरा केला जातो.
- शास्त्रज्ञ वॉलेस कॅरोथर्स यांनी नायलॉनचा शोध लावला.
- बास्केटबॉल पहिल्यांदाच टेलिव्हिजनवर प्रसारित झाला.
- एसटीएस-३६ वर स्पेस शटल अटलंटिसचे प्रक्षेपण झाले.
- भारताचे पंतप्रधान मोदी यांनी भारतातील दुसऱ्या अंतराळ स्पेसपोर्टचे 'कुलशेखरपट्टिनम' उद्घाटन केले

गर्व से कहो स्वदेशी है हम...!
स्वदेशी ही खरिदेंगे हम...!!

स्वातंत्र्यपूर्व संग्रामातील स्वदेशीची हाक आता पुन्हा देवू या. नवरात्रोत्सवात आपण आदिमाया आदिशक्तीचा जागर करतो त्याप्रमाणेच स्वदेशीचाही जागर करूया...! सच्च्या भारतीयांवर जेव्हा-जेव्हा परकीय आक्रमण होते तेव्हा-तेव्हा ते प्रकट त्वेषाने पेटून उठतात...!! आता तीच वेळ येऊन ठेपली आहे...!!! जय भारत...! जय स्वदेशी...!!

अमळनेर : परिसरातील शेत शिवारात पेरणी करण्यात आलेल्या उन्हाळी भुईमुग पिकाची तण नियंत्रणासाठी उन्हाळी तीव्रता लक्षात घेऊन सकाळच्याच सत्रात निंदणी करताना महिला मजूर.

(छायाचित्र : मयूर चौधरी)

बदलत्या राजकारणाची कहाणी...! एका पालकमंत्र्यांच्या जुबानी...!!

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा
अमळनेर : राजकारण कधीही स्थिर नसते. कालपरतवे त्यात अनेक स्थित्यंतरे होतात. कधी शब्दांवर... कधी कामांवर... कधी व्यक्तींवर... कधी जाती धर्मांवर... तर कधी देशातील किंवा राज्यातील राजकीय परिस्थितीवर उमेदवारांच्या विजयाची समीकरणे फिक्स होतात. या पार्श्वभूमीवर हल्लीचे राजकारण नेमके कसे आहे ? याबाबत पालकमंत्री ना. गुलाबभाऊ पाटील यांनी जे काही सांगितले त्यातून सद्यस्थितीतील राजकीय नेत्यांनी निश्चित बोध घेण्यासारखे आहे.

अमळनेर येथे १९ मार्च रोजी केंद्रीय कृषिमंत्री नामदार शिवराजसिंहजी चौहान यांच्या प्रमुख उपस्थितीमध्ये अक्षय कृषी परिवार व मंगळ ग्रह सेवा संस्था यांच्या संयुक्त विद्यमाने भूमीसुपोषण चळवळीच्या राष्ट्रव्यापी उद्घाटनाचा कार्यक्रम आहे. या कार्यक्रमाचे एकूणच आयोजन- नियोजन व यशस्वीतेसाठी नामदार गुलाबभाऊ पाटील यांच्या अध्यक्षतेखाली जळगाव येथे जिल्हाधिकारी कार्यालयात नुकतीच बैठक झाली. या बैठकीत ज्येष्ठ मंत्री नामदार

गिरीशभाऊ महाजन व वस्त्रोद्योग मंत्री नामदार संजय भाऊ सावकारे यावलचे आमदार अमोलभाऊ जावळे, जिल्हाधिकारी रोहन घुगे साहेब दिल्ली येथे कार्यक्रमात व्यस्त असल्याने त्यांच्या जागी प्रशासकीय प्रमुख म्हणून अप्पर

जिल्हाधिकारी श्रीमंत हारकर, जिल्हा परिषदेच्या सीईओ मीनल करणवाल, पोलीस अधीक्षक डॉ. महेश्वर रेड्डी, सार्वजनिक बांधकाम विभागाचे अधीक्षक अभियंता प्रशांत सोनवणे, अमळनेरचे प्रांताधिकारी मयूर भंगळे, तहसीलदार रमेशकुमार सुराणा यांच्यासह आरोग्य विभाग, कृषी विभाग, अबकारी विभाग यांचे जिल्हास्तरीय प्रमुख अधिकारी उपस्थित होते. यावेळी राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे प्रांत कार्यवाह बाळासाहेब चौधरी, अक्षय कृषी परिवाराचे राष्ट्रीय उपाध्यक्ष

प्रतिनिधित्व करत असेल त्या क्षेत्रातील लोकांच्या सुख-दुःखात त्याने कायम सहभागी असले पाहिजे. मतदारांच्या घरात सत्यनारायणापासून ते लग्नकार्य, उत्तरकार्य, शेंडी वाढदिवस, नवस जे काही असेल त्यात त्यांनी सहभागी असले पाहिजे. उमेदवाराला शक्य नसेल तर उमेदवाराच्या परिवारातील पत्नी, मुलगा, भाऊ यापैकी कोणीतरी त्या कार्यक्रमाला हजर राहिले पाहिजे. शिवाय लोकप्रतिनिधीला जेव्हा शक्य होईल तेव्हा स्वतः देखील त्याने व्हिजिट केली

राहिले पाहिजे. प्रसंगी तेथे जाऊन, त्यांना समक्ष भेटून तसेच फोन व पत्रव्यवहाराद्वारे विकास कामांचा सतत फॉलोअप घेतला पाहिजे. त्यासाठी देता येईल थोडा वेळ दिला पाहिजे. अधिकाऱ्यांसोबत सतत बैठका घेतल्या पाहिजेत. मतदारसंघात सतत कुठे काय कमी आहे ? याची माहिती घेतली पाहिजे. कोठे कोणती विकास कामे करणे गरजेचे आहे ? याचा स्वतः जाऊन आढावा घेऊन ती कामे केली पाहिजेत. मतदारसंघात असताना मतदारसंघातील नागरिकांच्या समस्या ऐकून घेण्यासाठी सतत स्वतःच्या कार्यालयात उपस्थित राहिले पाहिजे. २४ तास मी स्वतःला फक्त कामांमध्येच गुंतवून ठेवले पाहिजे. लोकांचे वैयक्तिक सुख-दुःख-मरण-धरण पाहणे हे आमदाराचे काम नाही. खरे पाहिले तर कृषीभूषण पाटील यांचे हे वक्तव्य तात्विक दृष्ट्या शतशः खरे आहे. मात्र, लोकशाहीमध्ये जनतेला जनार्दन म्हटले जाते. लोकप्रतिनिधी कधीच राजा नसतो. तो सेवकच असतो. लोकप्रतिनिधींनी स्वतःला कधीच मालक समजू नये. अशी लोकांची इच्छा-अपेक्षा असते. लोकांची ही भूमिका ज्या लोकप्रतिनिधींनी मान्य केली तोच लोकप्रतिनिधी राजकीय दृष्ट्या यशस्वी होतो. त्याने भलेही चार कामे कमी केली तरी देखील चालते. मात्र, तो सतत लोकांच्या सुख-दुःख-मरण-धरणात सहभागी असलाच पाहिजे. दुसरे असे की पाच वर्षात कोणत्याही लोकप्रतिनिधीकडे त्याच्या मतदारसंघातील फक्त दहाच टक्के लोक येतात. ९० टक्के लोकांचे आमदार, खासदार, मंत्री, नगराध्यक्ष, सभापती यांच्याकडे काहीच काम नसते. त्यामुळे प्रत्येक लोकप्रतिनिधींनी या ९० टक्के लोकांशी आपली नाळ जोडून ठेवणे गरजेचे असते. अन्यथा हे केव्हा राजकीय झटका देतील त्याचा भरोसा नसतो. बदलत्या काळासोबत प्रत्येक लोकप्रतिनिधीने स्वतःला बदलले पाहिजे. विकासकामे तर केलीच पाहिजे. त्याला पर्याय नाही. मात्र लोकांच्या सुख-दुःखातही सतत सहभागी असले पाहिजे. माझी दोन्ही मुले माझ्या अनुपस्थितीत सतत लोकांच्या सुख-दुःख-मरण-धरणात सहभागी असतात. मी आठवड्यातील किमान दोन-तीन दिवस मतदार संघात असतो. रात्री कितीही उशिरा आलो तरी देखील सकाळी आठ वाजता माझ्या घरी माझी ओपीडी सुरू असते. मला मतदार संघात ज्या-ज्या कार्यक्रमात बोलावलेले असते त्या प्रत्येक कार्यक्रमाला मी हजेरी लावतो. ज्यांच्याकडे लग्नकार्य झालेले असेल, कोणी वारले असेल त्यांच्याकडे हमखास जाऊन येतो. अनेकदा शारीरिक दृष्ट्या थकाला होते. मात्र, जे लोक आपल्यावर प्रेम करतात, आपल्याला मोठे करतात त्यांच्यासाठी इतके तर करायलाच हवे अन्यथा आमचा कृषीभूषण साहेबराव पाटील केव्हा होईल ते सांगता येत नाही.

साहेबरावदादांचा असाही एक विनोदी किस्सा

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

कृषीभूषण साहेबरावदादा पाटील आमदार असताना मतदारसंघातील एका कार्यकर्त्याच्या परिवारात कोणाचे तरी निधन झाले होते. साहेबरावदादा त्यांच्या राजभवन या कार्यालयात दिवसभर वेगवेगळ्या विकास कामांच्या बैठकीत मग्न होते. सायंकाळी काहीसे थकलेही होते. त्याचवेळी काही कार्यकर्ते त्यांच्या कार्यालयात आले. त्यांनी मतदारसंघातील एका कार्यकर्त्याच्या घरी कोणाचे तरी निधन झाल्याची वार्ता सांगितली. साहेबरावदादा म्हणाले, की अरे फार वाईट झाले. आम्ही सर्व त्यांच्या दुःखात सहभागी आहोत सहभागी आहोत. आमच्या भावना त्यांच्यापर्यंत पोहोचवा.

मात्र, कार्यकर्त्यांचे म्हणणे होते, की तुम्ही स्वतः सदर कार्यकर्त्यांच्या घरी लगेच चला. साहेबरावदादांनी सांगितले, की मी दिवसभर बैठका घेऊन थकलो आहे. अजूनही दोन महत्वाच्या बैठका बाकी आहेत. बाहेर मतदारसंघातील अनेक लोक त्यांच्या समस्या घेऊन माझी वाट पाहत आहेत. मला त्यांना वेळ दिला पाहिजे. मला जाता येणे शक्य नाही. तरी देखील कार्यकर्ते हड्डाला पेटलेच होते, की काहीही करा तुम्ही जिथे निधन झाले आहे तेथे चलाच. शेवटी साहेबरावदादा त्यांच्या ऑरिजिनल स्टॉईलमध्ये आले आणि म्हणाले, की समजा मी तेथे आलो तर तो मेलेला माणूस उठून उभा राहील का ? त्यावर अर्थातच कोणाकडे उत्तर नव्हते. अनेक जण खाली मान घालून गुपचूप हसत होते. यानंतर मात्र साहेबरावदादांनी कोणीही कधीही सुख-दुःख-मरण-धरण बाबत आग्रह करण्याची हिंमत केली नाही. त्या काळात हा गाजलेला किस्सा आजही अधून-मधून लोकांमध्ये चर्चिला जातो.

गजानन डांगे, मंगळग्रह सेवा संस्थेचे अध्यक्ष डॉ. डिंगंबर महाले व आशिष चौधरी विशेष निमंत्रित होते. बैठकीत चर्चेच्या ओघात नामदार गुलाबभाऊ यांनी सांगितले, की पूर्वी एखाद्या पक्षाचा प्रभाव किंवा त्या काळातील देशातील आणि राज्यातील वातावरण, उमेदवाराचे व्यक्तिमत्त्व आणि त्याचे कार्य साधारणतः या मुद्द्यांवर निवडणुका जिंकल्या जात होत्या. शब्दाला महत्त्व होते. कालांतराने त्यात जात-धर्म आणि पैशाचा शिरकाव झाला. आता यात आणखीन एका गोष्टीची मोठी भर झाली आहे. ती म्हणजे प्रत्येक लोकप्रतिनिधीने त्याचा गण, गट, वॉर्ड, प्रभाग, विधानसभा मतदारसंघ, लोकसभा मतदारसंघ किंवा तो ज्या-ज्या क्षेत्रात

पाहिजे, अशी आता मतदारांची अपेक्षा झाली आहे. असे केले नाही तर पराभव निश्चित असतो. मग तुम्ही कितीही कामे करा. याचे सर्वात मोठे उदाहरण म्हणजे अमळनेरचे माजी आमदार कृषीभूषण साहेबरावदादा पाटील आहेत. त्यांनी विक्रमी निधी आणून भरपूर विकास कामे केली. मात्र, तरी देखील त्यांचा पराभव केवळ ते लोकांमध्ये मिसळले नाहीत म्हणून झालेला आहे. कृषिभूषण पाटील यांच्या मते मी आमदार आहे. लोकांनी मला मतदारसंघाच्या विकासासाठी निवडून दिले आहे. मी पूर्ण वेळ विकासावरच घालवला पाहिजे. त्यासाठी मी सतत मुंबई, जळगाव, नाशिक व पुणे येथील विविध शासकीय कार्यालयांशी सतत संपर्कात

अमळनेर बस स्थानकात फॅन बंद, मोटरसायकलही थेट फलाटावर! प्रवाशांची होतेय गैरसोय; आगार व्यवस्थापकांनी लक्ष देण्याची गरज

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा
अमळनेर : येथील बस स्थानकावर गैरसोयीमुळे प्रवाशांना नाहक त्रास सहन करावा लागत आहे. 'दै. ग्लोबल महातेज' ने याबाबत लक्ष वेधले आहे. बसस्थानकातील प्रतीक्षागृहातील छतावरील फॅन बंद आहेत. सध्या उन्हाचा तडाखा वाढला असून, प्रवासी यामुळे त्रस्त झाले आहेत. तसेच मोटरसायकलस्वार थेट फलाटावरच मोटारसायकल लावत असल्याने प्रवाशांची गैरसोय होत आहे. सध्या उन्हाची तीव्रता वाढली आहे. वयोवृद्ध माता-भगिनी, लहान

बालकांसह प्रवास करणाऱ्या महिला, परीक्षार्थी विद्यार्थी तसेच ग्रामीण भागातून येणारे शेतकरी व नागरिक तासन्तास बसची वाट पाहत प्रचंड उकाडा सहन करताना दिसत आहेत. दुपारच्या वेळेस प्रतीक्षागृहात उष्णतेची तीव्रता अधिक जाणवत असून गुदमरल्यासारखे होत आहे. बसण्यासाठी आसनव्यवस्था नाही बसण्यासाठी पुरेशी आसनव्यवस्थाही नसल्याने काही प्रवासी थेट फलाटावर पायरीचा आधार घेऊन बसतात. तर काही जण झाडाच्या व इतर सावलीच्या शोधात इकडेतिकडे उभे राहताना दिसतात. ही परिस्थिती प्रवाशांच्या आरोग्यास धोकादायक ठरू शकते. दिवसेंदिवस वाढता उन्हाचा तडाखा उष्णतेसारखा आजारांचा धोका नाकारता येत नाही. याचबरोबर बस फलाटावर मोटारसायकलींचा सुळसुळाट वाढला असून दुचाकी सारस उभ्या केल्या जात आहेत. त्यामुळे बस लागणे, प्रवाशांची चढ-उतार प्रक्रिया आणि वाहतुकीची शिस्त यावर परिणाम होत आहे. एखादी दुर्घटना घडल्यास जबाबदार कोण ? असा प्रश्न उपस्थित केला जात आहे. प्रवाशांच्या सुरक्षिततेच्या आणि सोयीच्या दृष्टीने तात्काळ फॅन सुरू करणे, तसेच फलाटावरील दुचाकी पार्किंगवर कारवाई करणे अशी मागणी प्रवाशांकडून होत आहे.

संपादकीय

मराठीचा अभिमान की केवळ औपचारिकता ?

‘लाभले आम्हास भाय बोलतो मराठी’ असे म्हणताना आज कंठ दाटून येण्याऐवजी मनात प्रश्नांचे काहूर अधिक माजते. २७ फेब्रुवारी कवी कुसुमाग्रजांचा जन्मदिन. हा दिवस आपण ‘मराठी राजभाषा दिन’ म्हणून साजरा करतो. पण गेल्या काही वर्षांतील परिस्थिती पाहता हा उत्सव म्हणजे केवळ एक साचेबद्ध औपचारिकता आणि सरकारी सोपस्कार उरला आहे का, असा टोचणी लावणारा प्रश्न समोर उभा ठाकला आहे. ज्या भाषेने संतांचे अभंग पचवले, शिवरायांची युद्धनीती अनुभवली आणि साहित्याचा उतुंग वारसा जपला, ती मराठी आज आपल्याच घरात, आपल्याच राज्यात उपरी ठरू लागली आहे. याला जबाबदार कोण ? बाहेरील आक्रमणे की आपलीच कमालीची अनास्था ? आज महाराष्ट्राच्या मातीत मराठीपेक्षा हिंदीचे प्रस्थ वाढविण्याचे पद्धतशीर प्रयत्न होताना दिसत आहेत. बाजारपेठ असो, मनोरंजन क्षेत्र असो वा सामान्या व्यवहार, हिंदीचे आक्रमण इतके तीव्र आहे की मराठी बोलणाऱ्यालाही आपण ‘प्रादेशिक’ आहात की काय, असा न्यूनगंड वाटू लागला आहे. त्यात भर पडली आहे ती इंग्रजी भाषेची. इंग्रजीने मराठीच्या मुसक्या आवळायला सुरुवात केली आहे. हे आता केवळ भाकीत राहिले नसून ते वास्तव बनले आहे. आपण इतके आंधळे झालो आहोत, की आपली अस्मिता गहाण ठेवून परक्या भाषेचे दास्तत्व स्वीकारण्यात धन्यता मानत आहोत. या मानसिकतेचे सर्वात विदारक दर्शन आपल्या जीवनशैलीतून घडते. आज नवीन गृहनिर्माण संस्था स्थापन होताना त्यांचे नाव ‘फोकूळ निवास’ किंवा ‘माऊली सदन’ ठेवण्याऐवजी ‘पॅराडाईस हाईट्स’, ‘रॉयल गार्डन’ किंवा ‘ब्ल्यू विस्टा’ ठेवले जाते. दुर्दैवाने ही गुलामगिरी इतकी खोलवर रुजली आहे, की केवळ घरेच नव्हे तर आम्ही आमच्या हक्काच्या व्यवसायाचे नावही अभिमानाने इंग्रजीतच ठेवतो. मराठी अक्षरांना जणू आम्ही आमच्या दुकानाच्या पाटांवरून हट्टपार केले आहे.

आपल्या घराला किंवा उद्योगाला मराठी नाव देताना ज्यांची जीभ अडखळते त्यांनी मराठीच्या उत्थानाच्या गप्पा मारणे हा एक विनोदच म्हणावा लागेल. केवळ नावेच कशाशा, आपण आपल्या काळजाच्या तुकड्यांना म्हणजेच मुलांना नावे देतानाही ‘इंग्रजी धाटणीची’ आणि उच्चारयला कठीण असणारी नावे शोधतो. ज्या नावांचा ना संस्कृतीशी संबंध असतो, ना अर्थार्थी. फक्त ते नाव पाश्चिमात्य वळणाचे वाटले की झाले. ही मानसिक गुलामगिरी नाही तर काय आहे ? आपली ही दुटणी भूमिका इथेच थांबत नाही. एकीकडे आपण हिंदी आणि इंग्रजीचे अतिरेकी प्रस्थ वाढवण्यास स्वतःच खतपाणी घालतो आणि दुसरीकडे मराठी धोक्यात असल्याची ओरड करत ‘डुंज’ देण्याचे नाटकी उपक्रम राबवतो. वर्षभर आपल्या मुलांना इंग्रजी माध्यमाच्या शाळेत घालण्यासाठी रांगा लावायच्या, घरात मुलांशी मोडक्या-तोडक्या हिंदीत किंवा इंग्रजीत बोलायचे आणि २७ फेब्रुवारीला मात्र सोशल मीडियावर मराठीचा अभिमान असल्याच्या पोस्ट टाकायच्या, हा ढोंगीपणाचा कळस आहे. आपण मराठी भाषेला केवळ भाषणांपुरते आणि उपचारापुरते मर्यादित केले आहे. राजभाषा दिनानिमित्त होणारी समेलने, व्याख्याने आणि शासकीय कार्यक्रम हे सर्व स्वागतार्ह असले, तरी त्याचा पाया जर आत्मिक नशेल तर ते सर्व निष्फळ उरतात. मराठी भाषेला वाचवण्यासाठी कोणत्याही तलवारीची गरज नाही, गरज आहे ती केवळ का जिव्हा ‘मी मराठीतच बोलणार, मराठीतच लिहिणार आणि मराठीचाच व्यवहार करणार’ ही ती जिद्द होय. आज बँका असोत किंवा कॉर्पोरेट कार्यालये, तिथे मराठीत बोलताना आपण कचरतो. समोरच्याला मराठी येत असूनही आपण हिंदीत संवाद साधतो. कारण आपल्याला ‘आधुनिक’ दिसायचे असते. ही आधुनिकतेची व्याख्याच मुळात चुकीची आहे. आपली भाषा समृद्ध करणे म्हणजे जगापासून तुटणे नव्हे, तर आपल्या मुळाशी घडू राहून जगाशी संवाद साधणे होय.

आज मराठी साहित्याची स्थितीही फारशी आशादायक नाही. वाचन संस्कृती लोप पावत चालली आहे. तरुण पिढीला मराठीतील महान कवी, लेखक माहीत नाहीत. ज्या कुसुमाग्रजांच्या नावाने आपण हा दिवस साजरा करतो, त्यांच्या कवितांची दोन कडवीही पाठ नसणारी पिढी आपण तयार करत आहोत. इंग्रजी ही ज्ञानाची भाषा असू शकते, पण मराठी ही संवादाची, भावनेची आणि अस्तित्वाची भाषा आहे. जोपर्यंत आपण मराठीला केवळ ‘घरगुती’ भाषा मानून व्यवहारतून हट्टपार करू, तोपर्यंत अशा दिवसांचे महत्त्व केवळ कॅलेंडरवरील एका तारखेपुरतेच राहील. मराठी राजभाषा दिन हा केवळ हार-तुरे अर्पण करण्याचा किंवा सोशल मीडियावर स्टेटस ठेवण्याचा दिवस राहू नये. तो दिवस मराठीच्या अस्मितेचा, तिच्या संवर्धनाचा आणि सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे तिच्या वापराबद्दलच्या प्रतिज्ञेचा असायला हवा. जर आपण असेच आंधळे राहिलो आणि परक्या भाषेच्या मोहात स्वतःची भाषा विसरत गेलो, तर भविष्यात मराठी ही केवळ ग्रंथालयातील पुस्तकांमध्येच पाहायला मिळेल. तो दिवस येऊ नये असे वाटत असेल, तर आज या उपचारवादी मानसिकतेतून बाहेर पडण्याची गरज आहे. मराठी ही केवळ भाषा नाही, ती आपली माता आहे. तिच्या मुसक्या आवळताना पाहून शांत बसणे म्हणजे आपल्याच अस्तित्वावर प्रश्नचिन्ह उभे करणे होय.

जे काम करोडोंच्या जाहिराती करू शकत नाहीत, ते काम दोन पैशांची श्रद्धा आणि परंपरा करून दाखवते

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

आजच्या काळात एखादा इव्हेंट गाजवायचा असेल, तर काय लागते तर तगडा ‘मार्केटिंग बजेट’, सोशल मीडिया इन्फ्लुएन्सर्स, गुगल अॅड्स आणि बरेच काही. मात्र, तुम्हाला माहितीये का, जगातील सर्वात मोठ्या मानवी समूहाला एकत्र आणण्यासाठी फक्त ‘दोन पैसे’ पुरेसे होते ? हो, तुम्ही बरोबर ऐकलेत, फक्त दोन पैसे. ही गोष्ट आहे १९४२मधील. जग दुसऱ्या महायुद्धाच्या आगीत होरपळत होते. तिकडे ब्रिटनने भारतीयांना त्यांच्या संमतीशिवाय युद्धात ढकलले होते, ज्यामुळे देशात संतापाची लाट होती. याच काळात अलाहाबादमध्ये (आताचे प्रयागराज) कुंभमेळ्याचे आयोजन करण्यात आलं होते. इंग्रजांना कुंभमेळ्यात प्रचंड रस होता, पण तो श्रद्धेपोटी नाही, तर त्यातून मिळणाऱ्या ‘करा’मुळे (टॅक्स). त्यांनी कुंभला एक ‘महान जत्रा’ म्हटले होते आणि तिथून मोठ्या प्रमाणावर पैसे कमावण्याचा त्यांचा प्लॅन होता.

कुंभमेळ्याचे ‘२ पैशांचे’ मार्केटिंग सिक्रेट

लॉर्ड लिनलिथगो कुंभमेळ्याला भेट देण्यासाठी आले. त्यांच्यासोबत होते महामना पंडित मदन मोहन मालवीय. मालवीयजींचे प्रयागवर आणि कुंभवर अतोनात प्रेम होते. कुंभमध्ये जमलेली ती अथांग गर्दी, लोकांची अढळ श्रद्धा आणि शिस्त पाहून व्हाईसरॉय पार थक्क झाले. त्यांच्या डोक्यात एकच विचार चक्रावत होता एवढ्या लोकांना इथे कसे काय आणले गेले ? व्हाईसरॉयंनी आश्चर्याने मालवीयजींना विचारले, “ पंडितजी, या जत्रेसाठी तुम्ही किती मार्केटिंग केले ? एवढ्या मोठ्या संख्येने लोक जमवण्यासाठी प्रसिद्धीवर किती किती पैसा खर्च झाला असेल ? ” मालवीयजींनी शांतपणे उत्तर दिले, “फक्त दोन पैसे !” लिनलिथगो यांना वाटले मालवीयजी थट्टा करतायत. त्यांनी पुन्हा विचारले, “काय म्हणालात ? फक्त दोन पैसे ? हे कसे शक्य आहे ? ” तेव्हा मालवीयजींनी

आपल्या खिशातून एक छोटे ‘पंचांग’ काढले आणि व्हाईसरॉयच्या हातात ठेवले. ते म्हणाले, “हे पंचांग फक्त दोन पैशांना मिळते, जे प्रत्येक भारतीयाच्या घरात असते. यात कोणत्या वर्षी, कोणत्या तारखेला कुंभ होईल आणि कोणत्या मुहूर्तावर स्नान असेल, हे स्पष्ट लिहिले असते. लोक ही तारीख पाहतात आणि आपोआप घराबाहेर पडतात.

त्यांना बोलावण्यासाठी कोणत्याही जाहिरातीची किंवा सरकारी निमंत्रणाची गरज नसते.” खरं सांगायचे तर, हे उत्तर ऐकून व्हाईसरॉय निरुत्तर झाले. ज्या काळात दळणवळणाची साधने कमी होती, रेडिओ-टीव्हीचा पत्ता नव्हता, त्या काळात एका छोट्या पंचांगाने कोट्यवधी लोकांना एका ठिकाणी आणले होते. हाच तो ‘सांस्कृतिक अल्गोरिदम’ आहे, जो आजही जगाला बुचकळ्यात टाकतो. २०२६ मध्ये आपण जेव्हा मागे वळून पाहतो, तेव्हा परिस्थिती किती बदलली आहे, नाही का ? नुकताच २०२५-२६ चा महाकुंभ पार पडला, जिथे ६६ कोटींहून अधिक लोकांनी श्रद्धापूर्वक डुबकी लावली. आजही तिथे डिजिटल तंत्रज्ञान, एआय चॅटबॉट्स आणि हाय-टेक सुरक्षा आहे, पण मूळ आधार मात्र तेच ‘पंचांग’ आणि तीच ‘श्रद्धा’ आहे. अगदी अलीकडे, फेब्रुवारी २०२६ मध्ये केरळच्या ‘कुंभ’वरून (महामघम उत्सव) वाद सुरू झाला. तिथल्या पुलाच्या बांधकामावर बंदी आली, पण भाविकांची ओढ मात्र तसूभरही कमी झाली नाही. मंडळी, मदन मोहन मालवीयजींची ही गोष्ट आपल्याला एक खूप मोठा धडा शिकवते. जेव्हा तुमची संस्कृती आणि परंपरा लोकांच्या मनाशी जोडलेली असते, तेव्हा तुम्हाला महागड्या ‘ब्रँडिंग’ची गरज उरत नाही. इंग्रजांनी कुंभवर कर लावून पैसे कमावण्याचा प्रयत्न केला, पण भारतीयांनी मात्र पंचांगाच्या बळावर आपली परंपरा जिवंत ठेवली. आजच्या ‘व्हायरल’ जगात आपण अनेकदा मूळ गोष्टी विसरतो. पण लक्षात ठेवा, जे काम करोडोंच्या जाहिराती करू शकत नाहीत, ते काम दोन पैशांची श्रद्धा आणि परंपरा करून दाखवते. तुम्हाला काय वाटते ? आजच्या हाय-टेक युगातही आपली ही पंचांग आणि मुहूर्तांची परंपरा तितकीच प्रभावी आहे ना ?

अमळनेर : राष्ट्रीय विज्ञान दिनाच्या निमित्ताने आयोजित कार्यक्रमात बोलताना गटशिक्षणाधिकारी प्रमोद पाटील, बी. डी. शिंदे, संदीप घोरेपडे, सुरेश बोरसे, रवींद्र चौधरी, गुणवंत पाटील, सुनील पाटील, संजय पाटील, डी. ए. धनगर आदी उपस्थित होते.

वैज्ञानिक दृष्टिकोन व संशोधनाकडे सकारात्मकतेने पहा : प्रमोद पाटील साने गुरुजी शाळेत विज्ञान जाणीव जागृती कार्यशाळा

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : राष्ट्रीय विज्ञान दिनाच्या निमित्ताने विज्ञान, वैज्ञानिक दृष्टिकोन आणि संशोधन यांच्याकडे सकारात्मक दृष्टिकोनातून पाहण्याची गरज आहे. चिकित्सा क्रांती, प्रश्न विचारवते का ? कसे किंवा कधी. असे प्रश्न विचारल्यानंतर जी बाब टिकते तिच्यावरच विश्वास ठेवणे हे अभिप्रेत आहे. अवैज्ञानिक बाबींमध्ये बहुसंख्य समाज गुरफटलेला दिसून येत आहे. माणूस प्रगत झाला तो जिज्ञासा, कुतूहल आणि चिकित्सक वृत्ती यामुळेच, असे प्रतिपादन गटशिक्षणाधिकारी प्रमोद पाटील यांनी केले. पंचायत समिती शिक्षण विभाग, अंधश्रद्धा निर्मूलन समिती व युवा कल्याण प्रतिष्ठानतर्फे साने गुरुजी शाळेत नुकत्याच झालेल्या विज्ञान जाणीव जागृती कार्यशाळेच्या उद्घाटनप्रसंगी ते बोलत होते. माजी केंद्रप्रमुख बी. डी. शिंदे (संभाजीनगर) अध्यक्षस्थानी होते. संदीप घोरेपडे, कार्यशाळेचे प्रशिक्षक सुरेश बोरसे (शिरापूर), रवींद्र चौधरी (पाचोरा), गुणवंत पाटील, सुनील पाटील, संजय पाटील, डी. ए. धनगर, दीपक महाजन, सुनील वाघमोडे, बापूराव ठाकरे, प्रा. अशोक पवार, अशोक बि-नाडे, उमेश काठे आदी व्यासपीठावर उपस्थित होते. सुरवातीला शास्त्रज्ञ

डॉ. सी. व्ही. रामन यांचे प्रतिमेली मान्यवरांनी हार अर्पण केला. या कार्यशाळेस १५ माध्यमिक शाळेतील विद्यार्थी व शिक्षक मिळवून ८० जण उपस्थित होते. पाण्याचा दिवा पेटवून कार्यशाळेला सुरुवात झाली. प्रशिक्षक सुरेश बोरसे, रवींद्र चौधरी यांनी दिवसभरात १५ विज्ञानाचे प्रयोग व गाणी विद्यार्थ्यांना शिकविली. समारोपाच्या सत्रात विद्यार्थी वेदांत शेखर सोनार, मिलिंद राहुल पाटील, तेजस्विनी तुकाराम धनगर, मनन राकेश पाटील, तेजल ललित बडगुजर, प्रज्वल मोहन शिंपी, प्रथमेश अमोल जाधव, गायत्री देविदास पाटील, आयुष हरी महाजन, निनाद योगेश सूर्यवंशी यांनी अग्नी खाणे, भूत गाडणे, बोट गोड करणे, पाण्याचा दिवा पेटविणे, आगकाडी न लावता दिवा पेटविणे आदी प्रयोग करून दाखवले. शुक्रवार, दि. २८ फेब्रुवारी रोजी राष्ट्रीय विज्ञान दिनी कार्यशाळेत प्रशिक्षित झालेले विद्यार्थी आपापल्या शाळांमध्ये विज्ञानाचे प्रयोग व गाणी सादर करतील. वैज्ञानिक दृष्टिकोनावर भाषण देतील. कार्यशाळेत प्रतिनिधिक स्वरूपात विद्यार्थी व शिक्षकांनी कार्यशाळेविषयी मनागत व्यक्त केले.

अग्निशमन विभागात बेकायदेशीर पदभरती, गैरव्यवहार

परेश उदेवाल यांचा आरोप; प्रमाणपत्रांवरून संशय, कारवाईची मागणी

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : येथील पालिकेच्या अग्निशमन विभागात बेकायदेशीर पदभरती झाली आहे. शासनाची दिशाभूल करून आर्थिक गैरव्यवहार झाल्याचा आरोप परेश उदेवाल यांनी केला आहे. याबाबत बुधवार, दि. १८ फेब्रुवारी २०२५ व १ एप्रिल २०२५ रोजी लेखी तक्रार करण्यात आली होती. मात्र, याबाबत अद्याप कुठलीही कार्यवाही झालेली नाही. याबाबत श्री. उदेवाल यांनी संबंधित वरिष्ठ अधिकार्यांकडे पुन्हा पत्रव्यवहार केला असून, कारवाईची मागणी केली आहे. तक्रारीत म्हटले आहे, की तत्कालिन मुख्याधिकारी तुषार

नेकर यांनी संबंधित कर्मचाऱ्यांना ११ जून २०२५ रोजी नोटीस बजावून सर्व मूळ प्रमाणपत्रे सादर करण्याचे आदेश दिले होते. मात्र, संबंधित कर्मचाऱ्यांनी मूळ कागदपत्रे सादर न करता केवळ झेरॉक्स प्रती कार्यालयात जमा केल्याचे समोर आले आहे. सादर करण्यात आलेल्या कागदपत्रांच्या तपासणीत संबंधित कर्मचाऱ्यांकडे कोणतेही शासकीय प्रशिक्षण केंद्राचे पात्रता प्रमाणपत्र नसल्याचे दिसून येत आहे. तसेच महाराष्ट्र शासनाच्या फायर ट्रेनिंग सेटचे अधिकृत प्रमाणपत्र किंवा अग्निशमन प्रशिक्षणासंबंधी आवश्यक पात्रता नाही. या संदर्भात मुख्याधिकारी

बालाजीपुरा परिसर बनला ‘कचरा डेपो’

अमळनेर : येथील बालाजीपुरा परिसरात गल्ली-बोळांमध्ये कचऱ्याचे ढिगारे लागले आहेत. जणू हा परिसर कचरा डेपोच बनला आहे. बेजबाबदार नागरिकांची उपड्यावर कचरा टाकून मोकळे होतात.

रविवारी धर्मद्व-लता मंगेशकर यांच्या सदाबहार गीतांची मैफल

गोहिनी या दोन्हीचा संगम या कार्यक्रमातून साधला जाणार आहे. या जोडीने अजरामर केलेली एकापेक्षा एक सुपरहिट आणि भावपूर्ण गाणी स्थानिक कलाकार सादर करणार आहेत. या कार्यक्रमाचे आयोजन किशोर देशपांडे, मिलिंद पाटील व स्वरांजली म्युझिकल ग्रुप यंत्रणेने केले आहे. लता मंगेशकर यांच्या गीतांची मैफल हा कार्यक्रम रंगणार आहे. हिंदी चित्रपटसृष्टीचे ही-मॅन धर्मद्व यांचा पडद्यावरील उत्साह आणि गानकोकिळा भारतरत्न लता मंगेशकर यांच्या स्वरातील

छत्रपती शिवाजी महाराजांनी किती किल्ले बांधले होते ?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

स्वराज्य उभारताना छत्रपती शिवाजी महाराजांनी किल्ल्यांना सर्वोच्च महत्त्व दिले. शिवाजी महाराजांनी फक्त युद्ध जिंकले नाही, तर किल्ल्यांचे साम्राज्य उभे केले. इतिहासातील बखरीनुसार महाराजांनी सुमारे १११ किल्ले स्वतः बांधले. ४९ किल्ल्यांची डागडुजी इतकेच नाही तर आधी अस्तित्वात असलेल्या ४९ किल्ल्यांची डागडुजी

कोणत्या राज्यांमध्ये किल्ले ? हे किल्ले महाराष्ट्र, कर्नाटक, तामिळनाडू आणि गोवा या राज्यांमध्ये पसरलेले आहेत.

करून ते अभेद्य बनवले. १६० किल्ले एकूण १६० किल्ले शिवाजी महाराजांच्या स्वराज्याशी जोडलेले होते. हा आकडा थक करणारा आहे. कोणत्या राज्यांमध्ये किल्ले ? हे किल्ले महाराष्ट्र, कर्नाटक, तामिळनाडू आणि गोवा या राज्यांमध्ये पसरलेले आहेत.

‘खान्देश एक्सप्रेस वे’ लवकरच समृद्धी महामार्गाशी होणार कनेक्ट..!

हालचालींना वेग; मुंबई- पुणे कनेक्टिव्हिटी, वेळेत ३ ते ४ तासाची मोठी बचत

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

अमळनेर : नागपूर ते मुंबई समृद्धी महामार्गाला जळगाव जोडण्याचा महत्त्वपूर्ण निर्णय मुख्यमंत्री आणि केंद्रीय रस्ते वाहतूक मंत्री यांच्या उपस्थितीत गेल्या वर्षी घेण्यात आला होता. त्या निर्णयाचे काय झाले ? असा प्रश्न विधान परिषदेच्या कामकाजात उपस्थित झाल्यानंतर राज्य सरकारकडून देण्यात आलेल्या माहितीवरून जळगाव ते छत्रपती संभाजीनगर ‘खान्देश एक्सप्रेस वे’ समृद्धी महामार्गाला जोडण्यासाठी हालचाली वाढल्याचे स्पष्ट झाले आहे. जळगाव ते छत्रपती संभाजीनगर तसेच चाळीसगाव ते कन्नड या मार्गांवरील वाहतूक अधिक वेगवान आणि सोयीस्कर करण्यासाठी नागपूर येथे गेल्या वर्षी जून महिन्यात महत्त्वपूर्ण बैठक पार पडली होती. या

बैठकीस मुख्यमंत्री ना. देवेंद्र फडणवीस आणि केंद्रीय रस्ते वाहतूक मंत्री ना. नितीन गडकरी, जलसंपदा मंत्री ना. गिरीश महाजन, सार्वजनिक बांधकाम मंत्री ना. शिवेंद्रसिंह राजे भोसले, खासदार सिताताई वाघ, आमदार देवयानी फारंद आणि आमदार मंगेश चव्हाण आदी उपस्थित होते. सध्या जळगावहून अजिंठा, सिल्लोड मार्गे छत्रपती संभाजीनगर येथे पोहोचण्यासाठी सुमारे दोन ते अडीच तासांचा कालावधी लागतो. समृद्धी महामार्गाशी जोडण्यापूर्वी जळगाव ते छत्रपती संभाजीनगर दरम्यानचा प्रवास केवळ एका तासावर आणण्याचा निर्णय देखील त्या बैठकीत घेण्यात आला होता. ...तर पुणे, मुंबई हाकेच्या अंतरावर छत्रपती संभाजीनगरहून समृद्धी महामार्गाद्वारे मुंबई

गाठण्यासाठी सध्या सुमारे चार तास लागतात. त्यामुळे जळगाव ते छत्रपती संभाजीनगर हा प्रवास एका तासात पूर्ण झाल्यास पुढील चार तासांचा प्रवास धरून जळगावहून मुंबई अवघ्या पाच तासांत गाठणे शक्य होणार आहे. त्यामुळे उत्तर महाराष्ट्र आणि मराठवाडा तसेच मुंबईदरम्यानची दळणवळण व्यवस्था अधिक गतिमान होण्यास मदत होणार आहे. दुसरीकडे, पुणे ते छत्रपती संभाजीनगर दरम्यान प्रस्तावित असलेल्या एक्सप्रेस हायवेमुळे जळगावहून पुणे शहराकडे देखील कमी वेळेत पोहोचणे शक्य होणार आहे. जळगावहून धुळे, मालेगाव, नाशिकमार्गे मुंबईला जाण्यासाठी वाढत्या रहदारीमुळे किमान सात ते आठ तासांचा वेळ लागतो. मात्र, जळगावहून छत्रपती संभाजीनगरमार्गे समृद्धी महामार्गावरून वाहतूक सुरू झाल्यास मुंबईला

पोहोचण्याची वेळ तीन ते चार तासांनी कमी होऊ शकणार आहे. ‘खान्देश एक्सप्रेस वे’ असे नाव दरम्यान, जळगाव जिल्ह्याच्या विकासासाठी अत्यंत महत्त्वाचा मानला जाणारा जळगाव ते छत्रपती संभाजीनगर महामार्ग सहापट्टी केव्हा करणार ? असा प्रश्न विधान परिषदेत नुकताच उपस्थित झाला. राष्ट्रवादी काँग्रेसचे (शरद पवार) ज्येष्ठ नेते आमदार एकनाथ खडसे यांनी या प्रकल्पाच्या प्रगतीबाबत माहिती मागितल्यानंतर राज्य सरकारकडून महत्त्वाची अपडेट देण्यात आली. जळगाव ते छत्रपती संभाजीनगर हा १०५ किलोमीटर लांबीचा ‘खान्देश एक्सप्रेस वे’ थेट हिंदूदहयसम्राट बाळासाहेब ठाकरे महाराष्ट्र समृद्धी महामार्गाला जोडला जाईल.

शुभारंभूषा सोहळा

श्री सावरीया कलेक्शन
(Mens' Wear & Accessories)

दिनांक: २८ फेब्रुवारी २०२६
वेळ: सकाळी. ११:०० वाजता

आपल्या उपस्थितीने शुभारंभ सोहळा शोषित्व करावा ही नम्र विनंती.

Opening Day Special - 20% OFF on All Products.

GET FREE Loyalty Gift Card

FREE Loyalty Gift Card

आणि 5 वेळा खरेदी पूर्ण केल्यावर मिळवा 50% सूट. किंवा Buy 1 get 1 Free.

आमच्याकडे उपलब्ध

- श्यालिय शर्ट्स
- ट्रेंडी टी-शर्ट्स
- जिन्स व फॉर्मल पॅट
- पार्टी वियर

हरीष चव्हाण प्रोग्रामाटर सागर राजपुत

संपर्क 94044 25025

स्थळ : शॉप नं : 11, मुंडा सिंगेर, गलवाडे रोड , अमळनेर -425401

राष्ट्रीय विज्ञान दिन विशेष

भारताची विज्ञाननिष्ठतेकडे वाटचाल

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

भारतामध्ये दरवर्षी २८ फेब्रुवारी हा दिवस राष्ट्रीय विज्ञान दिन म्हणून साजरा केला जातो. या दिवसाचे विशेष महत्त्व म्हणजे याच दिवशी महान भारतीय शास्त्रज्ञ सर सी. व्ही. रमण यांनी १९२८ मध्ये आपल्या संशोधनातून 'रमण परिणाम' या महत्त्वपूर्ण शोधाची घोषणा केली. त्यांच्या या शोधाबद्दल त्यांना १९३० मध्ये भौतिकशास्त्रातील नोबेल पारितोषिक प्रदान करण्यात आले. हा सन्मान मिळवणारे ते पहिले भारतीय शास्त्रज्ञ ठरले.

राष्ट्रीय विज्ञान दिनाचा इतिहास

१९८६ मध्ये नॅशनल कौन्सिल फॉर सायन्स अँड टेक्नॉलॉजी कम्युनिकेशन (एनसीएसटीसी) यांच्या पुढाकाराने भारत सरकारने २८ फेब्रुवारी हा दिवस राष्ट्रीय विज्ञान दिन म्हणून घोषित केला. १९८७ पासून देशभर हा दिवस विविध उपक्रमांद्वारे साजरा केला जात आहे. यामागचा उद्देश म्हणजे समाजात विज्ञानाची जाणीव निर्माण करणे, वैज्ञानिक दृष्टिकोन वाढवणे आणि नव्या पिढीला संशोधन व नवकल्पनांकडे प्रेरित करणे.

'रमण परिणाम' म्हणजे काय ?

'रमण परिणाम' हा प्रकाशाच्या विकिरणाशी संबंधित भौतिकशास्त्रीय शोध आहे. जेव्हा प्रकाश एखाद्या पारदर्शक माध्यमातून जातो, तेव्हा त्याच्या काही किरणांच्या तरंगलांबीमध्ये बदल होतो. या

घटनेला 'रमण परिणाम' असे म्हणतात. या शोधामुळे पदार्थाची रचना व गुणधर्म समजून घेण्यास मोठी मदत झाली. आजही रसायनशास्त्र, वैद्यकशास्त्र आणि औद्योगिक संशोधनात याचा मोठ्या प्रमाणावर उपयोग केला जातो.

विज्ञानाचे समाजातील महत्त्व

विज्ञान हे केवळ प्रयोगशाळांपुरते मर्यादित नसून ते आपल्या दैनंदिन जीवनाचा अविभाज्य भाग आहे. मोबाईल फोन, इंटरनेट, वैद्यकीय उपकरणे, शेतीतील आधुनिक साधने, हवामानाचा अंदाज, अवकाश संशोधन या सर्व क्षेत्रांत विज्ञानामुळे क्रांती घडली आहे. भारतातही विज्ञान-तंत्रज्ञानाच्या क्षेत्रात उल्लेखनीय प्रगती केली आहे. इंडियन स्पेस रिसर्च ऑर्गनायझेशन (आयएसआरओ) ने अवकाश संशोधनात यशस्वी मोहिमा राबवून भारताचे नाव जागतिक पातळीवर उंचावले आहे. तसेच डिफेन्स रिसर्च अँड डेव्हलपमेंट

ऑर्गनायझेशन (डीआरडीओ), कौन्सिल ऑफ सायंटिफिक अँड इंडस्ट्रियल रिसर्च (सीएसआयआर) यांसारख्या संस्थांनी संशोधन व विकासात महत्त्वपूर्ण योगदान दिले आहे.

वैज्ञानिक दृष्टिकोनाची गरज

आजच्या युगात अंधश्रद्धा, अफवा आणि अपप्रचार यांना आळा घालण्यासाठी वैज्ञानिक दृष्टिकोन आवश्यक आहे. विज्ञान आपल्याला प्रश्न विचारण्याला, निरीक्षण करायला आणि तर्कशुद्ध विचार करायला शिकवते. शाळा-महाविद्यालयांमध्ये विज्ञान प्रदर्शन, प्रकल्प स्पर्धा, व्याख्याने आणि प्रयोगांचे आयोजन करून विद्यार्थ्यांमध्ये जिज्ञासा वाढवणे गरजेचे आहे. राष्ट्रीय विज्ञान दिनानिमित्त अनेक ठिकाणी विज्ञान मेळावे, परिसंवाद, प्रात्यक्षिके आणि विज्ञान प्रदर्शनांचे आयोजन केले जाते. या उपक्रमांमुळे विद्यार्थ्यांमध्ये संशोधनाची आवड निर्माण होते आणि समाजात विज्ञानाबद्दल सकारात्मक दृष्टिकोन वाढतो. राष्ट्रीय विज्ञान दिन हा केवळ एक औपचारिक दिवस नसून तो विज्ञाननिष्ठ, प्रगत आणि आत्मनिर्भर भारताच्या निर्मितीची प्रेरणा देणारा दिवस आहे. विज्ञान हे देशाच्या विकासाचे मुख्य साधन आहे. त्यामुळे प्रत्येक नागरिकाने वैज्ञानिक दृष्टिकोन जोपासून नवकल्पनांना प्रोत्साहन देणे आवश्यक आहे. 'विज्ञान ही मानवजातीच्या प्रगतीची किल्ली आहे.' या विचारातूनच राष्ट्रीय विज्ञान दिनाचे खरे महत्त्व अधोरेखित होते.

सुरांचा साधक : संगीतकार रवींद्र जैन

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

भारतीय चित्रपटसृष्टीत भक्ती, भावना आणि मधुरतेची अनोखी मैफल रंगविणारे संगीतकार म्हणजे रवींद्र जैन. त्यांच्या २८ फेब्रुवारी रोजी जन्मदिन. त्यानिमित्त त्यांच्या बहुआयामी कार्याचा मागोवा घेताना भारतीय संगीतविश्वातील त्यांच्या योगदानाची उजळणी करणे हीच त्यांना खरी आदरांजली ठरेल.

संगीताची खासियत म्हणजे साधी, सरळ आणि हृदयस्पर्शी धून. लोकसंगीताचा सुगंध, शास्त्रीय संगीताची बांधणी आणि भावपूर्ण शब्द यांचा सुंदर मिलाफ त्यांच्या रचनांमध्ये दिसून येतो. 'जब दीप जले आना', 'अंखियों के झरोखों से' यांसारखी गीते आजही कालातीत वाटतात.

प्रारंभिक जीवन आणि जिद्दीची कहाणी

२८ फेब्रुवारी १९४४ रोजी उत्तर प्रदेशातील अलीगढ येथे त्यांचा जन्म झाला. जन्मतःच दृष्टिहीन असतानाही त्यांनी आपल्या अपार जिद्द, चिकाटी आणि संगीतावरील निष्ठेच्या बळावर आयुष्यात मोठे यश संपादन केले. लहानपणापासूनच त्यांनी संगीताची गोडी होती. शास्त्रीय संगीताचे शिक्षण घेत त्यांनी स्वर आणि शब्द यांचे सखोल ज्ञान आत्मसात केले.

चित्रपटसृष्टीतील सुवर्णयुग

१९७० आणि ८० च्या दशकात रवींद्र जैन यांनी हिंदी चित्रपटसृष्टीत आपली वेगळी ओळख निर्माण केली. त्यांनी संगीतबद्ध केलेल्या अनेक चित्रपटांनी लोकप्रियतेचे शिखर गाठले. चोर मचाए शोर, गीत गाता चल, चितचोर, अंखियों के झरोखों से आणि नदीयाँ के पार यांसारख्या चित्रपटांतील गीते आजही रसिकांच्या ओठांवर आहेत. त्यांच्या

दूरदर्शनवरील अविस्मरणीय ठसा

चित्रपटांबरोबरच त्यांनी दूरदर्शन मालिकांसाठीही संगीत दिले. विशेषतः 'रामायण' या मालिकेतील त्यांच्या संगीताने प्रत्येक घरात भक्तीभाव निर्माण केला. रामभक्तीने ओतप्रोत भरलेली गीते आणि पार्श्वसंगीतामुळे ही मालिका अधिक प्रभावी ठरली. त्यांच्या आवाजातील भक्तिगीते आजही मंदिरांमध्ये आणि घराघरांत ऐकू येतात.

गीतकार आणि गायक म्हणून योगदान

रवींद्र जैन हे केवळ संगीतकार नव्हते, तर ते उत्तम गीतकार आणि गायकही होते. त्यांनी अनेक गाण्यांचे बोल स्वतः लिहिले. शब्द आणि सुर यांचा सुंदर समन्वय साधण्यात ते पारंगत होते. त्यांच्या रचनांमध्ये सकारात्मकता, संस्कार आणि भारतीय परंपरेचा सुगंध जाणवतो.

पुरस्कार आणि सन्मान

भारतीय संगीत क्षेत्रातील त्यांच्या अमूल्य योगदानाबद्दल त्यांना अनेक पुरस्कारांनी सन्मानित करण्यात आले. त्यांच्या कार्याची दखल घेऊन त्यांना भारत सरकारतर्फे पद्मश्री हा प्रतिष्ठेचा सन्मान प्रदान करण्यात आला.

प्रेरणादायी व्यक्तिमत्त्व

दृष्टी नसतानाही संगीताच्या विश्वात त्यांनी गाठलेली उंची अनेकांसाठी प्रेरणादायी आहे. त्यांनी कधीही आपल्या अपंगत्वाला अडथळा मानले नाही. उलट त्याच जिद्दीच्या बळावर त्यांनी आपल्या कलेने संपूर्ण देशाला मंत्रमुग्ध केले. रवींद्र जैन यांचे संगीत हे केवळ मनोरंजन नाही, तर ते भावनांचे, श्रद्धेचे आणि भारतीय संस्कृतीचे प्रतीक आहे. त्यांच्या जन्मदिनानिमित्त त्यांच्या सुरेल वारशाची आठवण करून देताना आपण त्यांच्या कार्यापासून प्रेरणा घेण्याचा संकल्प करूया.

त्यांच्या अमर सुरांनी भारतीय संगीतविश्व सदैव समृद्ध राहिले. त्यांना **दे. ग्लोबल महातेज परिवारातर्फे शब्दांजली.**

बाजरीची भाकरी खाल्ल्याने 'हे' आजार राहतील दूर

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

बाजरीत फायबर, प्रथिने, लोह, कॅल्शियम आणि अनेक प्रकारची जीवनसत्त्वे असल्यामुळे शरीर आतून मजबूत राहते आणि विविध आजारांपासून संरक्षण मिळू शकते. पचन बाजरीत भरपूर प्रमाणात फायबर असते. ज्यामुळे पचन सुधारते. **बद्धकोष्ठता** हिवाळ्यात बाजरीची भाकरी

खाल्ल्याने बद्धकोष्ठतेचा त्रास कमी होऊ शकतो. **गॅसचा त्रास** गॅसचा त्रास होत असलेल्या लोकांसाठी बाजरीची भाकरी विशेषतः फायदेशीर ठरत असल्याचे सांगितले जाते. **मधुमेह** बाजरीचा ग्लायसेमिक इंडेक्स कमी असल्याने रक्तातील साखरेची पातळी वेगाने वाढत नाही. त्यामुळे बाजरीच्या भाकरीचे सेवन मधुमेह असलेल्या रुग्णांसाठी फायदेशीर आहे. **हाडे** बाजरीत कॅल्शियम, मॅग्नेशियम असल्याने हाडे मजबूत होण्यास मदत होते. **हृदय** बाजरीतील असलेली काही घटक कोलेस्टेरॉल कमी करण्यात मदत करतात. यामुळे हृदयरोगाचा धोका कमी होतो. **रक्तदाब** नियमितपणे बाजरीची भाकरी खाल्ल्याने रक्तदाब नियंत्रणात राहू शकतो.

शांत - चांगल्या झोपेसाठी चांगला पलंग नव्हे तर चांगली गादी आवश्यक आहे. सर्वोत्तम क्वालिटीच्या गादी साठी

एकमेव ४५ वर्षांचा समृद्ध अनुभव असलेले शोरूम

सीमा हॅण्डलूम हॉउस पारोला रोड, धुळे

नऊ तासांची शिफ्ट, कॅबमध्ये अभ्यास २३ लाखांच्या पगाराची नोकरी सोडली, पाचव्या प्रयत्नात झाली आयएसएस

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

आयएसएस किंवा आयपीएस ऑफिसर होण्यासाठी खूप मेहनत करावी लागते. यूपीएससी ही देशातील सर्वात अवघड परीक्षा आहे. ही परीक्षा पास करण्यासाठी दिवस-रात्र एक करून अभ्यास करावा लागतो. यासाठी मेहनत, सातत्य

हाच एक मार्ग आहे. असेच काहीसे मेरठच्या काजल जावला यांनी केले. त्यांनी आपल्या अपयशाला जास्त मोठे होऊ दिले नाही. प्रयत्न करणाऱ्यांची कधीच हार होत नाही, हे त्यांनी दाखवून दिले आहे. आयएसएस काजल जावला या यूपीएससी परीक्षेत ४ वेळा अपयशी ठरल्या तरीही त्यांनी हार मानली नाही. त्यांनी पुन्हा प्रयत्न केले. त्यांनी नोकरी करत यूपीएससी परीक्षेची तयारी केली. त्यांनी खूप मेहनतीने हे यश मिळविले आहे. काजल जावला या ९ तासांची शिफ्ट करायच्या. यामध्येही त्यांनी अभ्यास केला. त्या ऑफिसला जाताना येता-जाता कॅबमध्ये अभ्यास करायच्या. त्यांनी ५ व्या प्रयत्नात यूपीएससी परीक्षा दिली आहे. यूपीएससी परीक्षा पास करण्यासाठी २३ लाख रुपयांच्या पगाराची नोकरी सोडली. त्यांनी खूप मेहनतीने यश मिळविले आहे. काजल या मूळच्या उत्तर प्रदेशच्या मेरठच्या रहिवासी आहेत. त्यांनी सुरुवातीचे शिक्षण तेथूनच पूर्ण केले.

त्यांना डॉक्टर व्हायचे होते. परंतु त्यांनी सिव्हील सर्व्हिसमध्ये जाण्याचा निर्णय घेतला. त्यांनी २०१० मध्ये इंजिनिअरिंगचे शिक्षण पूर्ण केले. त्यांनी प्रथम यथेष्ट शिक्षण घेतले. काजल यांनी बी.टेक केल्यानंतर त्यांना चांगल्या पॅकेजची नोकरी मिळाली. परंतु त्यांच्या वडिलांना वाटत होते, की मुलगी सिव्हील सर्व्हिसमध्ये जावी. त्यामुळे त्यांनी हा निर्णय घेतला. त्यांनी २०१४ मध्ये यूपीएससी परीक्षेची तयारी सुरू केली. नोकरी करता-करता त्यांचे लग्न झाले होते. त्यांनी यूपीएससी परीक्षेची तयारी सुरू केली. ९ तासांची नोकरी करायच्या. यासाठी त्या दिल्लीतून गुरुग्राम येथे जायच्या. यासाठी २ तास लागायचे. या कालावधीत त्या कॅबमध्ये बसून अभ्यास करायच्या. काजल यांनी २०१२ मध्ये पहिल्यांदा यूपीएससी परीक्षा दिली. त्यावेळी त्यांना अपयश मिळाले. त्यांनी २०१४ मध्ये पुन्हा प्रयत्न केले. यातही त्यांना अपयश आले. २०१६ मध्ये लग्न झाल्यानंतर त्यांनी पुन्हा परीक्षा दिली. यावेळीही अपयश आले. परंतु या अपयशामुळे त्या थांबल्या नाहीत. त्यांनी २०१७ मध्ये पुन्हा परीक्षा दिली. यातही त्यांना नापास झाल्या. त्यानंतर २०१८ मध्ये ५ व्या प्रयत्नात यूपीएससी परीक्षा पास केली. त्यांना नोकरीचाही चांगला अनुभव होता. २३ लाखांच्या पगाराची नोकरी सोडून त्यांनी यश मिळविले.

गेहूंची जगह किनोआ रोटी को डाइट में करें शामिल, दिल की बीमारियां रहेंगी दूर

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

चाहे घर में दाल बनी हो या कोई मसालेदार सब्जी, गेहूंची रोटी के बिना अपनी थाली अधूरी होती है। यह हमारे भोजन का अहम हिस्सा है, पर अब समय बदल रहा है। आजकल बदलती लाइफस्टाइल और फिटनेस के प्रति बढ़ती जागरूकता के कारण लोग अपनी डाइट में बदलाव कर रहे हैं। इसलिए, अब किनोआ रोटी लोगों की थाली में जगह बना रही है। किनोआ कैलोरी, प्रोटीन, फाइबर, आयरन, मैग्नेशियम, जिंक और अन्य जरूरी विटामिन से भरपूर होती है। यही वजह है कि इसे आज सुपरफूड कहा जाता है। बता दें कि अमेरिका और युरोप जैसे देशों में किनोआ रोटी की मांग बढ़ी है, लेकिन सच यह है कि दक्षिण अमेरिका में इसे हजारों सालों से उगाया और खाया जाता रहा है। चलिए, जानते हैं इसे डाइट में शामिल करने के कुछ फायदों के बारे में।

दिल की मरीजों के लिए किनोआ रोटी को डाइट में शामिल करना काफी फायदेमंद माना गया है। कुछ अध्ययनों में पाया गया है कि किनोआ खाने से मेटाबॉलिज्म बेहतर और दिल से जुड़ी बीमारियों का खतरा कम होता है। यह बैड कोलेस्ट्रॉल को कम करने में भी मददगार है।

किनोआ की रोटी खाना डायबिटीज के मरीजों के लिए काफी फायदेमंद होती है। अगर आप रोजाना इसे डाइट में शामिल करते हैं, तो यह ब्लड शुगर के लेवल को कंट्रोल रखने में मदद करती है।

वजन घटाने में मददगार

वजन घटाने की कोशिश कर रहे लोगों के लिए किनोआ की रोटी किसी वरदान से कम नहीं है। एक स्टडी में पाया

गया है कि किनोआ मोटापे को भी कम करने का एक बेहतरीन सुपरफूड है। अगर आप भी बढ़ते वजन को लेकर परेशान हैं, तो किनोआ की रोटी को डाइट में जरूर शामिल करें।

ग्लूटेन-फ्री रोटी का बेस्ट ऑप्शन

जिन लोगों को ग्लूटेन से एलर्जी है या सीलिएक डिजीज है, तो उनके लिए गेहूंची रोटी की जगह किनोआ की रोटी एक सुरक्षित और पोष्टिक ऑप्शन माना जाता है। किनोआ को खरीदने से पहले मिलावट या गंदगी की जांच के लिए पैकेट पर लगे लेबल को ध्यान से जरूर पढ़ें।

पाचन को बनाए हेल्दी

किनोआ में कई अनाजों से ज्यादा फाइबर होता है, जो पेट से जुड़ी समस्याओं से राहत दिलाने में मदद करता है। यह पाचन तंत्र को दुरुस्त रखत है और कब्ज की समस्या कम करता है। साथ ही, किनोआ की रोटी खाने से पेट लंबे समय तक भरा महसूस होता है।

दिल की सेहत के लिए अच्छा

डायबिटीज के लिए फायदेमंद

खग्रास चंद्रग्रहण

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

फाल्गुन शुद्ध पौर्णिमा मंगळवार, दि. ३ मार्च २०२६ रोजी दुपारी ०३.२० मि. ते सायंकाळी ०६.४८ मि. पर्यंत. हे ग्रहण भारतात सर्वत्र दिसणार आहे. त्यामुळे ग्रहणाचे सर्व नियम पाळणे आवश्यक आहे. बाल, वृद्ध आजारी, अशक्त आणि गर्भवती स्त्रियांनी मंगळवारी सकाळी ११ पासून ग्रहण संपेपर्यंत म्हणजे सायंकाळी ०६.४८ मि. पर्यंत वेध पाळावेत.

ग्रहण काळामध्ये (म्हणजे दुपारी ०३.२० ते सायंकाळी ०६.४८ पर्यंत) अन्न खाणे, पिणे, झोप घेणे मलमूत्र उत्सर्ग करणे हे वर्ज्य आहे. ग्रहण काळात कुलदेवतेप्रीत्यर्थ जप, होम, दान, पितरांकरिता श्राद्ध तर्पण इत्यादी पुण्यकर्म करावीत. ग्रहण मोक्षांतर स्नान करावे.

ग्रहणाचे राशीपरत्वे फल

१) मिथुन, तूळ, वृश्चिक आणि मीन या राशींना शुभ फल.

२) मेष, कर्क, धनु, कुंभ या राशींना मिश्र फल.

३) वृषभ, सिंह, कन्या, मकर या राशींना अनिष्ट फल आहे. ज्या राशींना अनिष्ट फल आहे त्या राशींच्या व्यक्तींनी आणि गर्भवतींनी ग्रहण पाहू नये.

वेधकाळात पौर्णिमेचा कूळधर्म, पूजा-अर्चा, अभिषेक करता येईल. देवाला नैवेद्य दाखविता येईल. वेधामध्ये पूजन निषेध नाही. आपणास भोजन निषेध असल्याने नैवेद्य अगदी थोडा करावा. आपण प्रसाद म्हणून अभिषेकाचे तीर्थ घेऊ शकता किंवा एक घास अन्नाचा फक्त वास घेऊ शकता. वृद्ध, अशक्त, आजारी, गर्भवती यांना सकाळी ११ वाजेपर्यंत अन्न पदार्थ खाता येतील. गुरुजी किंवा सुवासिनी यांना कोरडा शिधा व दक्षिणा देऊन कूळधर्म करता येईल. तसेच श्राद्ध देखील संपिंडक करता येईल, त्यावेळेस देखील श्राद्धाचा स्वयंपाक नैवेद्यापुरता करून नंतर तो गाईला द्यावा. ब्राह्मणास शिधा व दक्षिणा देणे. अशा प्रकारची कर्म करता येत असल्याने वेधकाळात धूलिवंदन (धूळवड), रंग खेळणे हे देखील करता येईल.

उज्जैनच्या महाकाल मंदिरात भस्म आरतीला गुलालाने खेळतात होळी

महाकालवर केली जाते रंगांची उधळण

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

देवांचे देव महादेव असे आपण भगवान शंकरांना म्हणतो. जो कोणी भगवान शिव यांची आराधना मनोभावे करतो त्यावर शंकर कृपा करतात व मनोकामना पूर्ण करतात, असे देखील म्हटले जाते. शंकर रौद्र रूपात म्हणजेच महाकालच्या स्वरूपात उज्जैनच्या महाकाल मंदिरात विराजमान आहेत. बारा ज्योतिर्लिंगांपैकी एक असलेले हे ज्योतिर्लिंग अतिशय शक्तिशाली मानले जाते. हे उज्जैन केंद्रबिंदू आहे, असे देखील म्हणतात. महाकाल बाबांचे जो कोणी दर्शन घेतो त्याचा काल भगवान शंकर बदलतात, अशी

मान्यता आहे. महाकालची भस्म आरती जगप्रसिद्ध आहे. भगवान शंकर यांच्या शिवलिंगाची पूजा आणि आरती यावेळी भस्म लावून केली जाते. हा क्षण विलोभनीय असतो. याच भस्म आरतीच्या वेळी होळीच्या दिवशी पहाटे भगवान शंकरांना गुलाल लावून होळी साजरी करण्यात येते.

गुलालाची होळी

महाकाल मंदिरात दरवर्षी होळीचा उत्सव मोठ्या थाटामाटात साजरा करण्यात येतो. या दिवशी मंदिराचे गर्भगृह व मंडप सजवला जातो. सकाळी भस्म आरतीच्या वेळी महाकालला भस्म चढवल्यानंतर गुलाल लावून होळीच्या सणाचा

गुलालाची होळी

शुभारंभ केला जातो. मंदिरातील सर्व पुजारी हातात नैसर्गिक गुलाल घेऊन तो सर्वप्रथम महाकालच्या शिवलिंगाला लावतात सर्वत्र उधळतात. त्यानंतर महाकालच्या समोर असलेल्या नंदीवर गुलाल उधळला जातो. नंदीला देखील रंगात रंगवून पुजारी आपसात रंग लावून हा उत्सव अधिक रंजक बनवतात.

फुलांची होळी

होळीच्या दिवशी भक्तांना कोणत्याही प्रकारचे रंग मंदिरात घेऊन जाण्यास मनाई असते. भक्तगण जेव्हा महाकालच्या दर्शनास येतात तेव्हा त्यांच्यावर रंगांची उधळण करून पुजारी भक्तांना देखील होळीचा आनंद लुटू देतात. रंगांच्या होळीसोबतच मंदिरात फुलांची होळी सुद्धा साजरी केली जाते. फुलांची होळी खेळताना सर्वप्रथम पुजारी महाकालचा शृंगार झाल्यानंतर त्यांच्यावर फुले

उज्जैन मंदिर प्रांगणात होलिका दहन

फुलांची होळी

बरसवून होळी खेळतात. रंगबिरंगी फुलात महाकाल न्हाऊन निघतात ते दृश्य पाहताना डोळे दीपून जातात.

उज्जैन मंदिर प्रांगणात होलिका दहन

महाकाल मंदिराच्या बाजूला असलेल्या ओंकारेश्वर मंदिराच्या प्रांगणात होलिका दहन केले जाते. येथे गाईच्या शेणाच्या गोवऱ्या थापून होळीची पूजा मांडली जाते. शुभ मुहूर्तावर होळी पेटवून

सर्वजण महाकाल मंदिराच्या आवारात होळीचा उत्सव साजरा करतात. बरसाना आणि वृंदावनची होळी तर सर्वांनाच माहित आहे पण महाकाल मंदिरात देखील होळीचा उत्सव मोठ्या जल्लोषात आणि भावपूर्ण वातावरणात साजरा करण्यात येतो. त्यामुळे भाविक होळीच्या शुभ दिनी उज्जैनच्या महाकाल मंदिरात जाऊन भोलेबाबांसोबत होळी साजरी करू शकतात.

यंदा रंग कधी खेळले जाणार ?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

यावर्षी ३ मार्च रोजी चंद्रग्रहण होणार आहे. म्हणूनच सर्वांत मोठा प्रश्न म्हणजे रंग कधी खेळले जातील? खगोल तसेच ज्योतिषशास्त्रानुसार चंद्रग्रहणाच्या नऊ तास आधी सुतक काळ सुरू होतो. धर्मसिंधुनुसार सुतक काळात कोणतेही धार्मिक उत्सव टाळले जातात. म्हणून रंगांचा सण ४ मार्च २०२६ रोजी साजरा केला जाईल. शास्त्रांचा विचार केल्यास ग्रहण संपल्यानंतर रंग खेळले जाऊ शकतात. म्हणून धूलिपौर्णिमा/ धूळवड/ धुळंदी/ उत्तर भारतातील रंगोत्सव पौर्णिमा ४ मार्च रोजी साजरी केली जाईल.

चंद्रग्रहण वेळ

कॅलेंडरनुसार यावर्षी होळीच्या वेळी चंद्रग्रहण होईल, जे भारतात दिसेल. त्यामुळे संपूर्ण भारतात ग्रहणाचा सुतक काळ लागू असेल. भारतीय प्रमाणवेळेनुसार चंद्रग्रहण ३ मार्च रोजी दुपारी ३:२० वाजता सुरू होईल आणि सायंकाळी ६:४७ वाजता संपेल. चंद्रग्रहणाचा एकूण कालावधी ३ तास २७ मिनिटे दिसेल.

होलिका दहन कधी होईल ?

यंदा पंचांगानुसार पौर्णिमा तिथी २ मार्च २०२६ रोजी सायंकाळी ५ वाजून ५५ मिनिटांनी सुरू होईल आणि ३ मार्च २०२६ रोजी सायंकाळी ५ वाजून ०७ मिनिटांनी संपेल. म्हणून होलिका दहन मंगळवारी ३ मार्च २०२६ रोजी केले जाईल. या

काळात भद्रा काळ सुरू होणार आहे. २ मार्च रोजी सायंकाळी ५ वाजून ५५ मिनिटांनी भद्रा काळ सुरू होऊन ३ मार्च रोजी सकाळी ५ वाजून ३२ मिनिटांपर्यंत असेल. भद्रा काळात कोणतेही शुभ कार्ये केली जात नाहीत. त्यामुळे तो काळ संपल्यानंतर ३ मार्च २०२६ रोजी होलिका दहन करणे योग्य ठरेल. होलिका दहनासाठी ३ मार्च रोजी सायंकाळी ६ वाजून २२ मिनिटांपासून ते रात्री ८ वाजून ५० मिनिटांपर्यंत शुभ काळ असेल. या काळात होलिकेची पूजा आणि दहन करणे शुभ मानले जात आहे.

वारंवार विचारले जाणारे प्रश्न

प्रश्न : होलिका दहन कधी आहे ?

उत्तर : ३ मार्च रोजी सायंकाळी ६ वाजून २२ मिनिटांपासून ते रात्री ८ वाजून ५० मिनिटांपर्यंत शुभ काळ.

प्रश्न : रंगहोळी कधी आहे ?

उत्तर : ४ मार्च रोजी रंगहोळी साजरी केली जाईल.

प्रश्न : चंद्रग्रहण कधी आहे ?

उत्तर : ३ मार्च २०२६ रोजी चंद्रग्रहण होणार आहे.

प्रश्न : चंद्रग्रहणाची वेळ काय आहे ?

उत्तर : ३ मार्च २०२६ रोजी दुपारी ३:२० ते सायंकाळी ६:४७ पर्यंत चंद्रग्रहण राहील.

प्रश्न : धूलिपौर्णिमा/धूळवड/धुळंदी/रंगोत्सव कधी आहे ?

उत्तर : धूळवड/धुळंदी किंवा रंगांचा सण ४ मार्च रोजी साजरा केला जाईल.

प्रश्न : रंगपंचमी कधी आहे ?

उत्तर : रंगपंचमी, कृष्ण पक्ष पंचमी

रविवार, ०८ मार्च २०२६ रोजी आहे

पंचमी तिथी प्रारंभ : ०७ मार्च २०२६ सायंकाळी ०७:१७ वाजता

पंचमी तिथी समाप्ती : ०८ मार्च २०२६ रात्री ०९:१० वाजता

‘या’ तीन राशींचे दिवस होळीच्या आधीच बदलणार

शुक्र मालव्य राजयोगाने २ मार्चपासून करिअर सुस्साट, हातात पैसा खेळणार

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

वैदिक ज्योतिषशास्त्रात शुक्र ग्रहाला संपत्ती, प्रेम, विवाह आणि आरामासाठी जबाबदार मानले जाते. असे म्हटले जाते, की ज्यांच्या कुंडलीत शुक्र ग्रह मजबूत असतो त्यांना भौतिक सुखसोयी आणि आर्थिक स्थिरता मिळते. म्हणूनच शुक्राच्या राशी बदलाचे परिणाम सर्व १२ राशींवर स्पष्टपणे दिसून येतात. त्रिक पंचांगानुसार शुक्र ग्रह अंदाजे दर २६ दिवसांनी आपले राशी चिन्ह बदलतो. सध्या तो कुंभ राशीत आहे, परंतु २ मार्च रोजी रात्री १:०१ वाजता तो मीन राशीत प्रवेश करेल आणि २६ मार्चपर्यंत तिथेच राहील. महत्त्वाचे म्हणजे मीन राशीला शुक्राचे उच्च राशी मानले जाते म्हणून येथे येऊन शुक्र मालव्य राजयोग निर्माण करेल. ज्याला लक्ष्मी योग असेही म्हणतात.

लक्ष्मी योग कसा तयार होतो ?

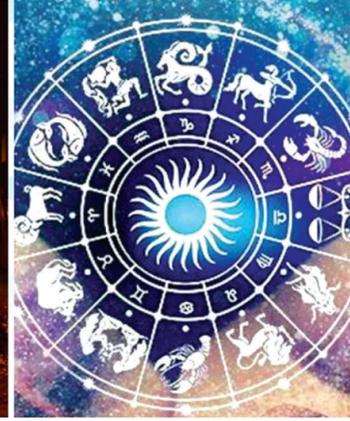
ज्योतिषशास्त्रानुसार जेव्हा शुक्र ग्रह त्याच्या उच्च राशी मीन किंवा त्याच्या स्वतःच्या राशी वृषभ आणि तूळ राशीमध्ये तसेच कुंडलीच्या मध्यस्थानी (१ ले, ४ थे, ७ वे किंवा १० वे घर) असतो तेव्हा लक्ष्मी योग

तयार होतो. हा पंच महापुरुष योगांमध्ये समाविष्ट आहे आणि व्यक्तीला धन, समृद्धी आणि आनंद प्रदान करतो.

मेष राशी

या राशीसाठी हे संयोजन खूप फायदेशीर ठरू शकते. तुमची आर्थिक परिस्थिती मजबूत होईल. रखडलेले काम पुन्हा सुरू होऊ शकते. कामावर पदोन्नती, पदोन्नती किंवा पगार वाढ होण्याची शक्यता आहे. व्यावसायिकांनाही चांगला नफा मिळू शकतो.

प्रेम आणि वैवाहिक जीवनातही सकारात्मक बदल दिसून येतील.

मिथुन राशी

या राशीच्या लोकांसाठी हा काळ जलद करिअर प्रगतीचा अस्म शकतो. नेतृत्वगुणांमध्ये सुधारणा होईल. तुम्हाला मोठी जबाबदारी मिळू शकते. अभ्यास आणि उच्च शिक्षणासाठी हा काळ अनुकूल आहे, विशेषतः परदेशात शिक्षण घेण्याच्या योजना यशस्वी होऊ शकतात. गुंतवणुकीतून नफा मिळण्याची शक्यता देखील

आहे.

कर्क राशी

या काळात या राशीच्या लोकांना अनपेक्षित आर्थिक लाभ होऊ शकतो. अडकलेला निधी परत मिळण्याची शक्यता आहे. मालमत्तेशी संबंधित लाभ देखील शक्य आहेत. या काळात तुमचा कल अध्यात्माकडे असेल. ज्यामुळे तुमच्या मनाला शांती मिळेल. तुम्ही कुटुंब आणि मित्रांसोबत चांगला वेळ घालवाल. लग्नाचे प्रस्ताव तुमच्याकडे येऊ शकतात.

ग्रहण दिवशी धूलिवंदन? कुलाचार? श्राद्ध?

ग्लोबल महातेज वृत्तसेवा

यावर्षी २ मार्च २०२६ रोजी सोमवारी भद्रा असताना प्रदोष काळात होलिका दहन करावे. दुसऱ्या दिवशी ३ मार्च २०२६ रोजी ग्रस्तोदित चंद्रग्रहण असून मंगळवारी सूर्योदयापासून वेधकाळ सुरू होत आहे, वेधकाळात पौर्णिमेचा कूळधर्म, पूजा-अर्चा, अभिषेक करता येईल. देवाला नैवेद्य दाखविता येईल. वेधामध्ये पूजन निषेध नाही. आपणास भोजन निषेध असल्याने नैवेद्य अगदी थोडा करावा. आपण प्रसाद म्हणून अभिषेकाचे तीर्थ घेऊ शकता किंवा एक घास अन्नाचा फक्त वास घेऊ शकता. वृद्ध, अशक्त, आजारी, गर्भवती यांना सकाळी ११ पर्यंत अन्नपदार्थ खाता येतील. गुरुजी किंवा सुवासिनी यांना

कोरडा शिधा व दक्षिणा देऊन कूळधर्म करता येईल. तसेच श्राद्ध देखील संपिंडक करता येईल, त्यावेळेस देखील श्राद्धाचा स्वयंपाक नैवेद्यापुरता करून नंतर तो गाईला द्यावा. ब्राह्मणास शिधा व दक्षिणा देणे. अशा प्रकारची कर्म करता येत असल्याने वेधकाळात धूलिवंदन (धूळवड), रंग खेळणे हे देखील करता येईल. आपल्या गावाच्या सूर्यास्तापासून १८:४८ पर्यंत ग्रहणाचा पर्वकाल आहे. काही ठिकाणी अगदी थोडावेळ पर्वकाल असल्याने त्यांनी १८:४८ नंतर फक्त मोक्षस्नान करावे. ज्यांना १५-२० मिनिटांपेक्षा अधिक पर्वकाळ मिळत आहे त्यांना सूर्यास्तानंतर स्नान करून थोडावेळ जप करून १८:४८ नंतर मोक्षस्नान करता येईल.

